

РЕШЕНИЕ

№ 3376

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20221110211551 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № 22-513-07-20047 от 23.06.2022г., издадено от Ани Д. П. - Началник на 07 РУ-СДВР, на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК, вр. чл.36, ал.2 от ЗАНН на В. Д. С. е наложена „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК.

Недоволна от така издаденото Наказателно постановление е останала В. Д. С., която подава жалба в срок. В подадената жалба (наименувана „Заявление“) се твърди, че С. е посетила като клиент магазин „Сефора“ в The Mall на 22.05.2022г., когато била обвинена, че е присвоила вещи. С. твърди, че те били нейни лични вещи, закупени преди месец от същия магазин. Жалбоподателката се оплаква и от отношението към нея, като твърди, че е имала и здравословен проблем.

Пред СРС, НО, 10 състав В. Д. С. не се явява и не взема становище по спора.

Въззиваемата страна Началник на 07 РУ – СДВР се представлява пред СРС, НО, 10 състав от юрк. Панайотова единствено в съдебното заседание на 18.04.2023г., когато тя заявява, че жалбата е неоснователна и недоказана и пледира за нейното оставяне без уважение. Според юрк. Панайотова от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства се установява, че жалбоподателката е осъществила състава на чл.218б от НК, тъй като е извършила деяние, обективизирано в чл.194, ал.3, вр. чл.18, ал.1 от НК –

противозаконно е отнела вещи от владението на собствениците и от материално-отговорното лице на магазин „Сефора“ в The Mall на бул. „Цариградско шосе“ № 115, поради което правилно ѝ била наложена „глоба“ с процесното НП. Процесуалният представител на въззиваемата страна се позовава на свидетелски показания и приема, че е доказано, че жалбоподателката е отнела парфюма и червилото, които са описани в Наказателното постановление. Твърди се, че са индивидуализирани, както предметите на посегателството, така и тяхната стойност. Посочва се, че В. Д. С. не е платила стойността на тези предмети и е преминала през касовата зона на магазина, като това се установявало от камерите и от лицето, което е осъществявало наблюдение. Твърди се, че показанията на св. АТ. са в корелативна връзка с това, което е установил административно – наказващият орган. Според процесуалния представител на въззиваемата страна нарушението и авторството на деянието са безспорно доказани, а наложената глоба не надвишава законовия максимум. Посочва се, че стойността на отнетите вещи е по-голяма от наложената глоба. Поради това юрк. Панайотова иска СРС да потвърди Наказателното постановление. В случай, че с жалбата се претендират разноски и съдът уважи жалбата, се иска редуциране на адвокатското възнаграждение до минималния размер по Наредба № 1 от 2004г. Освен това юрк. Панайотова претендира присъждане в полза на СДВР на юрисконсултско възнаграждение съобразно чл.37 от Закона за правната помощ.

*Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното от **фактическа страна** :*

На 22.05.2022г. следобед жалбоподателката В. Д. С. влязла в магазин „Сефора“, находящ се в търговски център „The Mall“ в гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115 и взела от там тестер на парфюм - марка „Диор“ и тестер на червило – марка „Диор“. След това С. ги сложила в чантата си и излязла от магазина без да ги плати. На охранителните камери свидетелката В. (управител на магазина) забелязала, че С. взема парфюма. След това и свидетелят АТ. (охрана на магазина) видял на камерите това поведение на С.. Тъй като жалбоподателката напуснала магазин „Сефора“, свидетелят АТ. предал на колегите си, които отговарят за охраната на търговски център „The Mall“, че търсят С., защото е откраднала парфюм от магазина. След около половин час В. Д. С. била установена на територията на търговския център и била върната в магазин „Сефора“. Междувременно за случая била уведомена и полицията. Както пред свидетелите В. и АТ., така и пред полицаите, отзовали се на подадения сигнал, С. първоначално отказала да отвори чантата си, за да се провери дали вътре има стока от магазин „Сефора“. След известно време В. Д. С. отворила чантата си и вътре били установени, както липсващият парфюм - марка „Диор“, за чието отнемане знаели В. и АТ., така и две червила – също марка „Диор“. Върху тези вещи имало следи от премахнати аларми, както и фабрично гравирани надписи „тестер“. Свидателят АТ. отново върнал записа от охранителната камера в магазина и тогава видял, че освен първоначално констатирания парфюм, на камерите се виждало, че С. взема и червила.

С Протокол за доброволно предаване В. Д. С. предала на полицаи от 07 РУ – СДВР следните вещи : 1 бр. червило – марка „Диор“ (на стойност 79 лв.) и 1 бр. парфюм –марка

„Диор“ (на стойност 286 лв.). След това вещите били върнати на магазина.

На 22.05.2022г. свидетелката Вержиния В. подала заявление до 07 РУ-СДВР относно констатираната кражба.

Първоначално била образувана преписка с вх. № 3382 ЗМК-724/2022г. по описа на 07 РУ – СДВР по заявлението на В. и се водила проверка по прокурорска преписка по описа на СРП. След извършена предварителна проверка били събрани данни за извършено престъпление по чл.194, ал.3, вр. чл.18, ал.1 от НК, но с оглед нормата на чл.218б от НК с Постановление на СРП от 16.06.2022г. (изведено в деловодството на СРП на 17.06.2022г.) било отказано да се образува наказателно производство. Разпоредено било материалите от преписката да се изпратят на Началника на 07 РУ – СДВР за налагане на административно наказание на В. Д. С. на основание чл.218б от НК.

Въз основа на Постановление на СРП от 16.06.2022г. за отказ от образуване на наказателно производство Началникът на 07 РУ – СДВР издал срещу В. Д. С. Наказателно постановление № 22-513-07-20047 от 23.06.2022г., с което на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН, чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК, вр. чл.36, ал.2 от ЗАНН на жалбоподателката е наложена „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК - за това, че на 22.05.2022г. около 15.30 часа в гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115, търговски център „The Mall“, от магазин „Сефора“ е отнела чужди движими вещи – 1 брой червило, марка „Dior Rouge Dior Forever“ на стойност 79.00 лева и 1 брой парфюм марка „Dior Hypnotic Poison 100 ml.“ на стойност 286.00 лева, всичко на обща стойност 365.00 лева от владението на В. – служител в магазин „Сефора“, без нейно съгласие, като е преминала касовата зона без да ги заплати, с намерение противозаконно да ги присвои.

Това Наказателно постановление е получено от В. Д. С. на 29.08.2022г. срещу подпис и е обжалвано с жалба, изпратена по пощата до СРП на 29.08.2022г. Жалбата е препратена от СРП на СРС с писмо с вх. № 191314 от 14.09.2022г.

По делото са налице данни, че В. Д. С. не е осъждана, няма криминални прояви, нито налагани административни наказания по чл.218б от НК за срок от една година от извършване на деянието, както и че към 22.05.2022г. е била клинично здрава.

*Съдът приема за безспорно установена посочената по-горе фактология след като анализира събрания по делото **доказателствен материал**:*

Съдебният състав счита, че годни и информативни писмени доказателства са плик от жалба (на лист 5а от делото), Постановление на СРП от 16.06.2022г. за отказ от образуване на наказателно производство (на лист 7-8 от делото), Заявление до 07 РУ – СДВР (на лист 11 от делото), Фиш за спешна медицинска помощ (на лист 15 от делото), Протокол за доброволно предаване (на лист 16 от делото), разписка (на лист 17 от делото), справка за криминални прояви (на лист 19 от делото), справка за съдимост (на лист 20 от делото), писмо до Началник Сектор „Охранителна полиция“ при 08 РУ – СДВР, ведно с отговор от 31.08.2022г. и попълнена разписка за получено НП (приложени на лист 28-30 от делото),

писма от „Български пощи“ ЕАД с вх. № 268586/02.12.2022г. и с вх. № 271960/07.12.2022г. (на лист 34-35 от делото), писмо от СДВР с вх. № 15813/20.01.2023г. с приложено удостоверение от Началник на 03 Сектор към Отдел „Човешки ресурси“ – СДВР (на лист 49-50 от делото), както и Заповед № 812у-694 от 07.06.2021г. на Министъра на вътрешните работи (на лист 63 от делото). Тези писмени доказателства са непредубедени, достоверни, обективни и безпротиворечиви. Поради това съдът ги кредитира.

От Фиша за спешна медицинска помощ, справката за криминални прояви и справката за съдимост се установява, че В. Д. С. е неосъждана, без криминални прояви, няма налагани административни наказания по чл.218б от НК (за срок от една година от извършване на деянието), както и че към 22.05.2022г. е била клинично здрава. Последното оборва тезата, застъпена в жалбата, за влошено здравословно състояние на С. в процесния ден.

От Заявлението на лист 11 от делото се установява, че св. В. е уведомила полицията за процесната кражба.

Съдът кредитира Протокола за доброволно предаване и разписката, приложени на лист 16 и лист 17 от делото, тъй като са обективни и достоверни писмени доказателства, които намират опора и в кредитираните по-долу гласни доказателства. От тук коментираните писмени доказателства се установява датата, дееца, мястото, отнетите вещи по вид, брой и стойност, предаването на вещите от С. на полицаи от 07 РУ – СДВР, както и последващото им връщане на св. В..

Приложеното на лист 7-8 от делото Постановление на СРП от 16.06.2022г. за отказ от образуване на наказателно производство представлява официален документ, който има доказателствена сила за посочените в него факти и обстоятелства. Поради това съдът го кредитира и приема, че е била образувана преписка по описа на 07 РУ – СДВР и се е водила проверка по прокурорска преписка по описа на СРП, но прокуратурата е отказала да образува наказателно производство, като било разпоредено материалите да се изпратят на Началника на 07 РУ – СДВР за налагане на административно наказание на В. С. на основание чл.218б от НК.

От писмото до Началник Сектор „Охранителна полиция“ при 08 РУ – СДВР, отговора от 31.08.2022г. и попълнената разписка за получено НП (приложени на лист 28-30 от делото) се установява, че С. е получила препис от Наказателното постановление срещу подпис на 29.08.2022г. Писмата от „Български пощи“ ЕАД с вх. № 268586/02.12.2022г. и с вх. № 271960/07.12.2022г. (на лист 34-35 от делото), както и пликът на лист 5а от делото имат достоверна дата, от която се установява, че жалбата срещу процесното НП е била подадена по пощата на 29.08.2022г., т.е. в деня, в който С. е получила препис от НП. От тук следва изводът, че жалбата на В. Д. С. срещу Наказателно постановление № 22-513-07-20047 от 23.06.2022г., издадено от Началника на 07 РУ-СДВР е била подадена в законоустановения срок за обжалване.

Приложените по делото Заповед на Министъра на вътрешните работи № 812у-694 от 07.06.2021г., писмото от СДВР с вх. № 15813/20.01.2023г. и удостоверението от Началник

на 03 Сектор към Отдел „Човешки ресурси“ – СДВР имат доказателствена сила за посочените в тях факти и обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира и установява, че Ани Д. П. е заемала длъжността Началник на 07 РУ - СДВР към 23.06.2022г. и като такава по силата на т.2.6. от Заповед № 812у-694 от 07.06.2021г. на Министъра на вътрешните работи е имала правото да издава Наказателни постановления по НК. Това означава, че конкретното Наказателно постановление е издадено от оправомощено лице.

По делото са разпитани пред СРС свидетелите В. и АТ.. Техните показания се характеризират като годни, информативни, обективни, достоверни и взаимно подкрепящи се. Освен това тези свидетелски показания намират опора и в приложените по делото Протокол за доброволно предаване, разписка от 22.05.2022г. и Заявление до 07 РУ – СДВР. Свидетелите има съхранен спомен за поведението на жалбоподателката в магазин „Сефора“ (наблюдавано на камерите), за индивидуализиращи белези на отнетите вещи и за начина, по който са установили тяхната липса от магазина. Показанията им са информативни и относно мястото и времето на извършване на деянието. Поради това СРС се доверява напълно на думите на свидетелите В. и АТ..

На лист 9, 10, 12, 13 и 14 от делото има приложени Докладни записки и писмени сведения. Доколкото те съдържат свидетелски показания, само че дадени не пред настоящия съдебен състав - при условията на устност и непосредственост, а в писмен вид, този съдебен състав счита, че тези документи не следва да се подлагат на анализ и установените по делото факти да се базират на посочените в тях обстоятелства, тъй като те не са нито писмени доказателства, нито свидетелски показания (по смисъла на НПК, към който ЗАНН препраща). Поради това тези материали не следва да се кредитират от съда. Освен това трайно установената съдебна практика (Решение № 149/16.10.2017г. на ВКС, III НО; Решение № 278/21.06.2010г. на ВКС, II НО и други) счита, че Докладната записка не представлява годно доказателствено средство и съдържащите се в нея данни не могат да служат като доказателство за установяване авторството на деянието и механизма на извършването му. Поради това също съдът не подложи на анализ Докладните записки, приложени на лист 9 и лист 10 от делото.

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достигна до следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите административни актове. Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

В конкретния случай АУАН не е съставен, тъй като наказващият орган се е позовал на чл.36, ал.2 от ЗАНН, а именно, че когато прокурорът е отказал да образува наказателно производство и материалите от прокурорската преписка са препратени на 07 РУ - СДВР, административно-наказателна преписка се образува без Акт. Доколкото Постановлението на СРП за отказ от образуване на наказателно производство е подлежало към юни 2022г. на обжалване пред по-горестояща прокуратура след уведомяване на пострадалия, ощетеното юридическо лице или лицето, направило съобщението (съгласно чл.213 от НПК – в сила към

месец юни 2022г., когато е постановен прокурорският акт на лист 7-8 от делото) и доколкото няма данни дали този прокурорски акт е бил връчен на Вержиния В., респ. дали е обжалван пред СГС и съответно дали е влязъл в сила и кога, този състав на СРС приема, че по делото не е доказано да има влязъл в сила прокурорски акт, с който да е било отказано да се образува наказателно производство. От тук съответно следва, че няма доказателства към 23.06.2022г. да са били налице законовите основания за прилагане на чл.36, ал.2 от ЗАНН.

На следващо място следва да се отбележи, че Постановлението на СРП за отказ от образуване на наказателно производство (приложено на лист 7-8 от делото) няма данни да е било връчено на твърдения деец - В. Д. С.. В рамките на прокурорската преписка на СРП С. не е придобивала качеството на обвиняемо лице (доколкото няма доказателства да ѝ е било съставено и предявено Постановление за привличане на обвиняем). Има данни единствено, че са ѝ били снети писмени сведения. Поради това с образуване на административно-наказателно производство пред 07 РУ – СДВР след получаване на Постановлението на СРП от 16.06.2022г. за отказ от образуване на наказателно производство, не може да се приеме, че С. автоматично е придобила качеството на „нарушител“ и че съответно е изпълнено изискването на чл.43, ал.1 от ЗАНН. Макар административно - наказателното производство да е образувано въз основа на цитираното по-горе Постановление на СРП от 16.06.2022г., в случая е следвало да се развие административно производство пред 07 РУ – СДВР по регламентираните в ЗАНН правила, едно от които е предявяване на нарушителя на акта, с който му се повдига административно-наказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, както и за да може да организира адекватно защитата си (в този смисъл е и Решение № 5999 от 16.10.2019г. на АССГ, IX касационен състав). В хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН функцията на АУАН се изпълнява от прокурорския акт, но доколкото от една страна той не е бил връчен на В. С., от друга страна тя не е имала никакво процесуално качество по прокурорската преписка на СРП и съответно не е имала достъп до материалите, а същевременно срещу жалбоподателката не е бил съставен и АУАН, този съдебен състав счита, че Постановлението на прокурора за отказ от образуване на наказателно производство от 16.06.2022г. не би могло да изиграе процесуалната роля на Акт за установяване на административното нарушение, още повече като се има предвид, че по делото няма данни Постановлението на СРП от 16.06.2022г. да е било връчено и на В. (като лице, посочено в чл.213 от НПК) и съответно Постановлението на СРП да е влязло в сила. Поради това съдът приема, че в случая е налице ненадлежно започнато административно-наказателно производство пред 07 РУ - СДВР, тъй като между Постановлението за отказ от образуване на наказателно производство от 16.06.2022г. на СРП (в ролята на замества АУАН акт) и обжалваното НП няма пълна идентичност касателно субектите на двете производства – по прокурорската преписка В. С. не е била конституирана като обвиняемо лице и единствено е дала писмено сведение, докато в административно – наказателното производство има качеството на нарушител. Същевременно на В. С. няма доказателства, че ѝ е било връчено Постановлението на СРП от 16.06.2022г. Това означава, че тя се е запознала с фактите за първи път едва, когато ѝ е било

върчено процесното Наказателно постановление, с което е санкционирана. Поради това съдът приема, че С. е била изцяло лишена от възможността да участва в производството и е разбрала, че е привлечена към административна отговорност едва с акта, с който ѝ е наложено административно наказание. В приципен план съставянето и връчването на АУАН, а в случаите на чл.36, ал.2 от ЗАНН - на акта на съда или прокурора, който го замества, осигурява правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, вкл. и правото да разбере какво административно нарушение му се вменява, да се запознае с фактите и доказателствата, за да може да организира защитата си в пълен обем с подаване на възражения в дадения законов срок, да представи доказателства и др. (в този смисъл е и Решение № 1856 от 22.03.2023г. на АССГ, VI касационен състав). В случая срещу С. нито е бил съставен АУАН, нито ѝ е било връчено Постановлението на СРП от 16.06.2022г. Като не е съставен АУАН и не е бил предявен на нарушителя акта, поставящ началото на административно – наказателното производство (било Постановлението на СРП от 16.06.2022г. за отказ от образуване на наказателно производство, било АУАН) се е стигнало до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя – на В. С. не е била осигурена възможност да разбере в какво я обвиняват още от началото на започнатото срещу нея производство. Това представлява и нарушение на чл.6, т.3, б. „а“ и б. „б“ от ЕКЗПЧОС, тъй като тази норма е относима за всички случаи на повдигнато наказателно /по смисъла на ЕКЗПЧОС/ обвинение, включително когато според националното законодателство наказателното обвинение съответства на състав на административно нарушение (в този смисъл е Решение № 72847/22.03.2019г. на СРС, НО, 115 състав и Тълкувателно решение № 3 от 2015г. на ОСНК на ВКС).

Водим от изложеното СРС прие, че заради ненадлежно започнато административно-наказателно производство и допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с липса на АУАН или друг заместващ го документ, който да е бил предявен на нарушителя и да е осигурено правото на защита на С. още от началото на започнатото срещу нея производство, обжалваното НП следва да бъде отменено на формално основание.

Освен посоченото по-горе процесуално нарушение, настоящият съдебен състав счита, че в хода на административно – наказателното производство (и по-специално при издаване на Наказателното постановление) има допуснати и други съществени процесуални нарушения. В Наказателното постановление е допуснато несъответствие между словесното и цифровото описание на нарушението, тъй като съставомерността на деянието по чл.194, ал.3 от НК изисква да бъде посочено, че случаят е маловажен. Освен това разпоредбата на чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК въздига в елемент от обективната страна на деянието предметът на престъплението да е възстановен или заместен. В обжалваното Наказателно постановление е посочено единствено, че В. Д. С. е отнела чуждите движими вещи (на обща стойност 365.00 лева), но не е посочено дали случаят е маловажен и ако да – защо, както и дали вещите са били върнати. Посоченото разминаване между фактите и правната квалификация на нарушението води до съществено ограничаване на правото на защита на жалбоподателката, тъй като за нея е останал неизяснен въпросът срещу кои точно

факти да се защитава. В същото време посоченото тук дава основание на СРС да приеме, че в Наказателното постановление нарушението, което се вменява на В. Д. С., не е описано изцяло /с всички съставомерни признаци от обективна страна/, поради което е нарушен чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН.

Гореизложеното показва, че заради процесуални нарушения, допуснати в хода на административно – наказателното производство, атакуваното Наказателно постановление следва да се отмени на формално основание.

Въпреки, че в такива случаи (при отмяна на НП на формално основание) не е необходимо обсъждането на спора по същество, съдът счита, че в случая следва да стори това, тъй като ако не бяха допуснати посочените по-горе процесуални нарушения, ако на С. беше съставен АУАН или й беше връчено Постановлението на СРП от 16.06.2022г., както и ако нарушението беше ясно и подробно описано в НП - изходът на делото би бил друг.

От показанията на свидетелите В. и АТ., както и от кредитираните по-горе Протокол за доброволно предаване и разписка се установява, че В. С. е влязла в магазин „Сефора“ в търговски център „The Mall“, взела е процесните стоки и ги е сложила в чантата си, а след това е напуснала магазина без да плати червилото и парфюма. Този доказателствен материал е достатъчен, за да се приеме, че жалбоподателката е извършила такива действия, с които е прекъснала фактическата власт на лицето – собственик или управител на магазина върху намиращите се в него стоки - тестери и е установила своя фактическа власт върху тях. Доколкото Наказателното постановление се отнася за 1 бр. парфюм и 1 бр. червило, установяването на 2 бр. червила – тестери в чантата на жалбоподателката (според гласните доказателства) не може да бъде взето предвид от съда, тъй като би се разширил предметът на обвинението и за вещи, за отнемането на които С. не се е защитавала. Поради това съдът следва да се произнесе само за онези предмети, които са посочени в процесното НП. От заявлението на лист 11 от делото, от Протокола за доброволно предаване на лист 16 от делото и от разписката на лист 17 от делото следва, че процесните вещи имат определена стойност, изчислима в пари, която към момента на деянието е била общо в размер на 365.00 лева. Доколкото от кредитираните по-горе гласни доказателства се установява, че парфюмът и червилото са били в магазина /като тестери/, то те се явяват чужди за жалбоподателката. Същевременно случаят може да бъде квалифициран като маловажен, тъй като става въпрос за кражба на тестери, т.е. на продукти, които са разопаковани и ползвани, не са предназначени за продажба на клиенти на магазина. Освен това деецът не е осъждан и няма други подобни прояви. С. сама е предала вещите. Няма настъпила вреда за собственика или владелеца им. Стойността на процесните вещи е 365.00 лева при минимална работна заплата за страна (в сила от 01.04.2022г.) - 710.00 лева. Поради това и доколкото вещите са върнати – СРС счита, че извършеното от жалбоподателката покрива състава на чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК и са налице предпоставките за прилагане на чл.218б, ал.1 от НК.

Настоящият съдебен състав счита, че кражбата е довършена, тъй като С. е напуснала магазин „Сефора“ и е установила своя фактическа власт върху вещите. Тя е можела да се разпорежи с тях както реши – да ги изхвърли, да ги продаде, да ги употреби и пр. Това дали

го е направила или не - не променя факта, че деянието е довършено. В случая С. е била в следствие установена от охраната на търговския център и е била върната в магазин „Сефора“. Този съдебен състав не счита, че деянието е било във фазата на опита и в този смисъл правната квалификация на деянието по чл.18, ал.1 от НК, дадена от административно – наказващия орган, не се споделя от съда.

От субективна страна В. Д. С. е действала виновно, при форма на вината пряк умисъл. Интелектуалният момент на умисъла е включвал представите, че вещите са чужди /че са тестери от магазина/, че С. няма разрешението на техния собственик /юридическото лице – стопанисващо магазин „Сефора“/ или владеец /управителя на търговския обект/ да ги вземе, че В. Д. С. не ги е платила, но си ги е сложила в чантата, излязла е с тях от магазина и е установила трайна фактическа власт върху парфюма и червилото. Във волево отношение С. е желала отнемането на тези чужди движими вещи противозаконно. Налице е и типичната цел - да се присвоят тестерите. В съзнанието на С. е имало представа, че като сложи вещите в чантата си и излезе с тях от магазина ще успее да установи своя фактическа власт върху парфюма и червилото без да ги плати.

Съдът не приема за доказана версията на жалбоподателката, че парфюмът и червилото са били нейни /закупени по-рано във времето от същия магазин/, тъй като от показанията на св. В. се установява, че въпросните предмети са били със следи от аларма /каквато се поставя в магазините/ и с гравирен текст „тестер“, което изключва те да са били закупени от С.. Целият наличен по делото доказателствен материал сочи, че жалбоподателката е съзнавала общественно-опасния характер на деянието си, предвиждала е настъпването на общественно опасните последици и ги е целяла, за което свидетелстват действията ѝ, наблюдавани на камерата от свидетелите В. и АТ., както и външния вид на конкретно отнетите вещи. Присвоителното намерение на В. Д. С. следва освен от конкретно проявените от нея действия по прибиране на тестерите в чантата и излизането от магазина, също и от факта, че в следствие тя е отказвала да отвори чантата си, тъй като е знаела, че ще бъде установено, че е установила фактическа власт върху вещите.

Водим от гореизложеното СРС достига до извода, че на процесните дата и място жалбоподателката е извършила активни телодвижения, насочени към собствеността на чужди за нея вещи и целящи преустановяване на фактическата власт над тях от страна на собственика или владееца им и установяване на своя фактическа власт върху парфюма и червилото. Стойността на вещите е до две минимални работни заплати. Парфюмът и червилото са върнати в магазина. Жалбоподателката не е осъждана и няма данни да е извършвала друга подобна постъпка. Предметът на деянието не е сред изброените в чл.218б, ал.2, т.3 от НК. Поради това съдът приема, че може процесната кражба да се квалифицира по чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК и на основание чл.218б, ал.1 от НК на В. Д. С. да се наложи „глоба“ от 100 до 300 лева. Отегчаващи отговорността обстоятелства няма. Извършеното се явява инцидентна и първа проява за С.. Отнетите предмети са били ползвани /като тестери/. Поради това съдът счита, че правилно на В. Д. С. е била определена „глоба“ в минимален размер – 100 лева.

Въпреки, че настоящият съдебен състав счита, че са събрани доказателства В. Д. С. да е извършила кражба по смисъла на чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК, която с оглед наличните предпоставки на чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1 от НК да следва да се санкционира по административен ред с „глоба“ в размер на 100 лв. /колкото е определил и административно – наказващият орган с обжалваното НП/, не следва да се потвърждава Наказателното постановление, тъй като при издаването му са били допуснати множество съществени процесуални нарушения (подробно посочени по-горе), които водят до неяснота на обвинението и ограничават правото на защита на жалбоподателката. Заради това настоящият съдебен състав прие, че обжалваното Наказателно постановление следва да се отмени на формално основание.

С оглед изхода на делото не следва да се уважава искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Пред СРС жалбоподателката не е ангажирала доказателства за направени от нея разноси, нито има направено искане за присъждане на такива. Поради това не следва да се присъждат разноси в полза на С..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-513-07-20047 от 23.06.2022г., издадено от Ани Д. П. - Началник на 07 РУ-СДВР, с което на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.218б, ал.1, вр. чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК, вр. чл.36, ал.2 от ЗАНН на В. Д. С. е наложена „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.194, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____